

Halkabban járjon, aki él
S dúdoljon csöndes éneket.
Messzi sírdombok fejinél
Ma ezer gyász-szobor mered.

Ezer menyasszony könnye hull,
S eztán már mindig sír szegény.
Mély sírban álomtalanul
Alszik ezer szép vőlegény.

Lányok, virágot szedjeteK,
Díszítsétek a sírokat.
Nem lesz már vőlegényetek,
Ki oly szelíden simogat.

Mind hű volt s pompás férfi mind,
Kikről legendát sző a tél.
Szemük a sírból ránk tekint:
Halkabban járjon, aki él.

